

Tekst overweging 21 juli ‘herderschap’ Marcus 6: 30-34, door Huib Klamer

Worstelt u ook zo met de politiek? Hoe actueel is dan de prediking van Jeremiah! Wat een politieke lading hebben zijn woorden, zijn messcherpe veroordeling van de politieke leiders in zijn tijd. In onze tijd zou Jeremiah een perfecte journalist of columnist zijn. Zoals Jeremiah, worstel ik ook met politieke leiders die hun eigen gelijk voorop stellen, polariseren, mensen buitensluiten, in de kou laten staan, verdeeldheid zaaien, niet luisteren, het klimaatprobleem laten liggen. Als betrokken burger voel ik me een beetje als een verloren schaap, zonder vertrouwen in onze politieke leiders, verlangend naar échte leiding, goed herderschap.

Zojuist zongen we psalm 23: De Heer is mijn herder. Een psalm van koning David. Als jongen was David een herder. Hij werd achter de schapen van zijn vader Isaï weggeroepen om tot koning gezalfd te worden. Als geen ander wist deze koning David wat herderschap betekent. Maar in deze psalm 23 identificeert David zichzelf met het schaap dat kwetsbaar is, leiding nodig heeft. David laat zien dat hij zelf ook kwetsbaar is. Deze psalm 23 is de enige psalm die ik helemaal uit mijn hoofd ken. Ik zeg hem stil op als ik ‘s nachts wakker lig. De woorden kunnen me rust geven. Ik kom weer in balans. Krijg vertrouwen dat ik niet alleen ben, maar dat Iets of Iemand mij nabij is.

Luisteren we naar David’s woorden:

“De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets

Hij doet mij neerliggen op grazig weiden,
voert mij naar wateren van rust.

Verkwikt mijn ziel..... “

Die woorden voelen opwekkend, helend, verfrissend, vredig. Ze roepen bijna een vakantiegevoel op: ik zie mezelf zitten voor een tent, op groen gras, aan een kabbelend riviertje. Idyllisch...Minder idyllisch is het vervolg van de psalm. Hoor:

“Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad, want Jij bent bij mij. Jouw stok en staf vertroosten mij.”

Gd is als goede herder ook aanwezig als ik door een diep dal ga, als ik in de puree zit.

Vult u zelf maar in: Gd kan een herder worden als ik een zwaar verlies lijd, kamp met een ernstige ziekte, mijn relatie is verbroken, als ik een crisis doormaak, als ik diep gekwetst bent, onrustig, de weg kwijt ben. De herder ziet mijn nood, voelt mee, raakt me aan. Psalm 23 is voor mij als een geloofsbelijdenis. Gd laat zich kennen als herder die mij ziet, naar mij omkijkt, mij thuisbrengt. Ik kan u aanbevelen: leer deze psalm uit je hoofd.

Dan het evangelie van vandaag: dat schildert hoe Jezus mensen als verdwaalde schapen op zich ziet toestromen. Uit vele plekken in Galilea zoeken mensen Jezus op, ze zien hem in een bootje over het meer van Galilea wegvaren, ze volgen het bootje langs de oever, komen op de plaats waar Jezus met zijn leerlingen op af koersen om samen wat te rusten. Maar mensen laten Jezus niet met rust, zo vol van ongeduldig verlangen zijn zij om bij hem te zijn.

Jezus is niet bozig, geïrriteerd over die aandringende menigte, stuurt de mensen niet weg. Hij *ziet* hun nood, hun ongeduldig verlangen....., hij ziet hoe ze zijn als: “schapen zonder herder”. Jezus *ziet*. Dat is wat een herder doet: hij *ziet* zijn schapen, ja hij ziet ieder schaap afzonderlijk, kent elk schaap bij haar naam, ziet wat ze nodig heeft: of ze ziek is, gewond, kwetsbaar. Jezus *ziet*, is door ontferming bewogen; empathisch, voelt mee. Méér nog: als herder komt Jezus ook in actie, geeft richting. Hij gaat onderricht geven, spreekt de mensen bemoedigend toe, geeft nieuw perspectief, raakt hen met zijn woorden. Én voedt hen. Dat is was Jezus gaat doen: hij zal het brood dat de discipelen hebben, delen en vermenigvuldigen. De mensen zullen worden verzadigd zoals een schaap zalig in het gras kan liggen herkauwen. In een enorme picnic, met elkaar. Daarover hoort u meer in het evangelie de volgende zondag.

Ik denk dat wij beide in ons hebben: we zijn én schaap, én herder. Wij zijn kwetsbaar zoals schapen zijn; want in ieder leven is lijden, dat hoort bij ons bestaan. In die kwetsbaarheid zoeken we hulp: bij mensen om ons heen, bij Gd.

Fijn is dat onze geloofsgemeenschap actieve bezoekgroepen heeft – dat is pastoraat, herderschap - maar pastoraat is een een uitnodiging, ja roeping, voor ieder van ons. Want ieder mens kan óók: herder zijn: met compassie kijken naar anderen, zeker als ze lijden. Uitdaging voor ieder van ons is dat we óók herder, pastor zijn voor elkaar. Elkaar zien, meevoelen, mee-leven; iets doen, hoe klein ook. Een vriendelijk-bemoedigend woord spreken. Kleine hulp- en spandiensten aanbieden.

Een bezoekje brengen.....

Óók voor jezelf kun je herder zijn: je kunt liefdevol zijn naar jezelf – in plaats van jezelf te veroordelen - , je eigen kwetsbaarheid onder ogen zien, durven aanvaarden, ja omarmen. Compassie hebben voor jezelf.

Ik bid dat er meer herderschap komt: in de politiek, zoals ook in ons samen-leven, en ook in ons innerlijk leven met onszelf.

Daarover zingen we zo:

Herder: herschep ons hart, heradem ons verstand, doe ons elkaar behoeden.